

РЕШЕНИЕ

№ 40

София, 04.01.2017

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на пети декември в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ:МАРИЕТА МИЛЕВА

СИБИЛА СИМЕОНОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Валерия Георгиева Георгиева
Христо Ангелов
СИБИЛА СИМЕОНОВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 10987/2015.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по касационна жалба на Главния секретар на Висшия съдебен съвет (ВСС), чрез процесуален представител, срещу решение № 4516/29.06.2015г., постановено по административно дело № 3764/2015г. по описа на Административен съд София – град. Касаторът навежда доводи за необоснованост и неправилност на обжалваното решение, като постановено при нарушение на материалния закон – касационни основания съобразно чл. 209, т. 3 от АПК. Иска решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново по същество на спора, с което да се отхвърли оспорването.

Ответната в производството страна – Сдружение [ЮЛ], чрез пълномощник, оспорва основателността на касационната жалба. Намира, че не са налице основания за отмяна на атакуваното съдебно решение, тъй като същото е обосновано, постановено в съответствие с материалния закон и при липсата на допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на горното иска решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба и за законосъобразност на първоинстанционното решение което намира, че следва да бъде оставено в сила, поради липса на касационни основания по чл.209 АПК.

Върховният административен съд, състав на Пето отделение като прецени допустимостта на касационната жалба и наведените в нея отменителни касационни основания, съгласно чл. 209 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение, предмет на касационен контрол за законосъобразност, първоинстанционният съд отменя по жалба на Сдружение [ЮЛ] решение № 6/24.03.2015г. на главния секретар на ВСС за частичен отказ за предоставяне на достъп до информация по т. 2, буква Б от заявление вх. № 6/03.02.2015г. на ВСС и изпраща преписката на ВСС за ново произнасяне, в съответствие с решението, в 14-дневен срок от получаването ѝ.

Върховният административен съд – Пето отделение споделя изцяло изводите на първоинстанционния съд и намира постановеното от него решение за правилно и законосъобразно.

Решаващият съд възприема фактическа обстановка, съответстваща на доказателствата по делото и излага подробни мотиви по релевантните за спора факти. Тези изводи на съда следва да бъдат споделени.

За да откаже предоставянето на достъп до поисканата информация по т. 2, б. Б - копия от договорите с всички приложения (анекси към тях на членовете на ВСС), които ползват жилище под наем поради липсата на такова в [населено място], Главният секретар на ВСС се е позовал на липсата на съгласие от наемодателите или наемателите. Позоваването на засягане на правата на трети лица за непредоставяне на достъп до поисканата информация не е мотивирано, както обосновано е прието от първоинстанционния съд, защото в оспореното решение на са изложени съображения с какво, по какъв начин и как ще се засегнат интересите на третите лица при предоставяне на копия от договорите за наем и анексите към тях. Липсата на мотиви в случая е съществено нарушение на административнопроизводствените правила и самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно.

Правилно е прието от съда, че не са изложени мотиви и относно приложението на чл. 31, ал. 4 ЗДОИ. Немотивираното посочване на засегнат личен интерес, без да може да се установи какъв е този интерес, за да се прецени възможността достъпът до исканата информация да го засегне, прави оспорения акт фактически немотивиран – издаден на основание на едно неясно по съдържание и поради това неустановимо твърдение на третото лице. Неизлагането на съображения относно приложението на нормата на чл.31, ал.4 ЗДОИ касаеща предоставянето на исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице при получаване на съгласие от третото лице или при изричен отказ да се даде съгласие води до незаконосъобразност на постановения акт и неговата отмяна.

Решаващият съд законосъобразно обосновава извод, че в оспореното решение няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ касаещ приложението на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, при наличието на който се предоставя исканата обществена информация. Тогава, когато е налице надделяващ обществен интерес, наличието на двете кумулативни предпоставки – засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие, губят своето прекратяващо правото на достъп до обществена информация действие и за органа е налице задължение да предостави същата. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

В съответствие с тези норми е направен и правилен правен извод от съда за наличието на надделяващ обществен интерес, като исканата информация със заличени лични данни на трети лица трябва да бъде предоставена. ВСС получава ежегодно финансиране от консолидирания държавен бюджет и българските граждани (данъкоплатци) имат право на информация относно разходването на публичните средства и субектите получаващи публични средства са длъжни да предоставят поисканата им в тази насока информация, с оглед повишаване на прозрачността и отчетността.

Тежестта на доказване в процеса е разпределена съобразно доводите и възраженията на страните, като им е дадена възможност да ангажират доказателства в подкрепа на представените становища. Решението е постановено след обсъждане на всички доводи и възражения, направени в хода на съдебния процес, както и на събраните доказателства, като са изложени аргументи, мотивиращи изводите на съдебния състав относно приложимия закон.

Относно направеното възражение за необоснованост на съдебния акт, следва да се подчертае, че необосноваността като касационно основание опорочава формирането на вътрешното убеждение на съда в насоките, които не са нормирани от закона. Такива са грешките при прилагане на правилата на логическото мислене, на опитните правила, на каузалните връзки

между явленията и др. Грешки от такова естество не са били допуснати от решаващия съд. Фактическата обстановка е точно установена и подведена под вярната правна квалификация, като формираните изводи се основават на събраните доказателства.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение е правилно, като не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. При направената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция констатира, че същото е валидно и допустимо, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во АПК, Върховният административен съд - Пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4516/29.06.2015г., постановено по административно дело № 3764/2015г. по описа на Административен съд София – град.